

SKAŁA

XXXIV NIEDZIELA ZWYKŁA. UROCZYSTOŚĆ CHRYSZTUSA KRÓLA

34(325)

TYGODNIK DOSTĘPNY NA WWW.SWLUKASZ.WAW.PL

OTO SŁOWO PANA:

„Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa.”
(Łk 23, 42).

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, dziś także uroczystość Intronizacji Jezusa Chrystusa na Króla i Pana w naszej Ojczyźnie, jest wielkim przeżyciem dla każdego człowieka wierzącego i głęboko pragnącego, aby Jezus mógł królować w codzienności życia.

Każdego dnia, po kilkakroć proszę dobrego Ojca modląc się „Przyjdź królestwo Twoje...” To królestwo jest pełne miłości, sprawiedliwości i pokoju, prawdy i życia, świętości i łaski – wartości, których każdy z nas pragnie i potrzebuje.

Niesamowity jest fakt królowania Jezusa Chrystusa z Jego Boskiego tronu, którym jest krzyż. Z wielkim wzruszeniem wpatruję się w ten niesamowity obraz z Golgoty, gdy pospólstwo urąga królewskiej godności Syna Bożego, wywyższonego na krzyżu. „Lud stał i patrzył...” Drwili z Niego członkowie Wysokiej Rady, sztychli z Niego żołnierze, urągał Mu również jeden ze złoczyńców, których tam powieszono: „Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas. Lecz drugi, karcąc go, rzekł: Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic

złego nie uczynił. I dodał: Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa.” (Łk 23, 39 – 42).

Jezus nie bronił się przed zarzutami motłochu... krzyczących, złorzeczących, drwiących z Niego Żydów. On doskonale wiedział, że ma to wszystko wycierpieć dla ratowania grzeszników – także, albo przede wszystkim właśnie tych, którzy byli Jemu nieprzychylni. Jakże przedziwna jest Jego MIŁOŚĆ, która „cierpliwa jest, łaskawa jest, (...) wszystko znosi...” (Por. 1 Kor 13, 4 – 13).

Jezus odpowiada tylko jednemu – skruszonemu łotrowi, pierwszemu kanonizowanemu, którego w ostatniej chwili jego życia, Zbawiciel ratuje z czeluści zagłady i mocą swojej męki i śmierci, powołuje do zmartwychwstania i życia w królestwie: „Zaprawdę powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju.” (Łk 23, 43).

Ten dzisiejszy dzień jest niesamowicie podobny do tamtejszego Wielkiego Piątku. Akt Intronizacji wypowiedany dziś przez nas w parafiach, w Kościele i w Ojczyźnie, to jakby wołanie skruszonego łotra, który z wysokości krzyża krzyczy do swojego Odkupiciela: „Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa...” Niech ta prośba dziś będzie modlitwą każdego z nas, aby Jezus ogłoszony Królem naszej Ojczyzny mógł także zakrólować na zawsze w sercach swoich podwładnych...

„Ojczy nasz (...) przyjdź królestwo Twoje... Amen!”

ks. Konrad

EWANGELIA NA CO DZIEŃ

20 listopada 2016 - Niedziela
- Uroczystość Chrystusa Króla
 (Łk 23,35-43)

21 listopada 2016 - poniedziałek
Wspomnienie Ofiarowania Najświętszej
Maryi Panny
 (Łk 21,1-4)

Gdy Jezus podniósł oczy, zobaczył, jak bogaci wrzucali swe ofiary do skarbony. Zobaczył też, jak uboga jakaś wdowa wrzuciła tam dwa pieńżki, i rzekł: Prawdziwie powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy inni. Wszyscy bowiem wrzucali na ofiarę z tego, co im zbywało; ta zaś z niedostatku swego wrzuciła wszystko, co miała na utrzymanie.

22 listopada 2016 - wtorek
Wspomnienie św. Cecylii,
dziewicy i męczennicy
 (Łk 21,5-11)

Gdy niektórzy mówili o świątyni, że jest przyozdobiona pięknymi kamieniami i darami, powiedział: Przyjdzie czas, kiedy z tego, na co patrzycie, nie zostanie kamień na kamieniu, który by nie był zwalony. Zapytali Go: Nauczycielu, kiedy to nastąpi? I jaki będzie znak, gdy się to dzieć zacznie? Jezus odpowiedział: Strzeżcie się, żeby was nie zwiedziono. Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem i będą mówić: Ja jestem oraz: Nadszedł czas. Nie chodźcie za nimi. I nie trwożcie się, gdy posłyszycie o wojnach i przewrotach. To najpierw musi się stać, ale nie zaraz nastąpi koniec. Wtedy mówił do nich: Powstanie naród przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu. Będą silne trzęsienia ziemi, a miejscami głód i zaraza; ukazać się straszne zjawiska i wielkie znaki na niebie.

23 listopada 2016 - środa
Dzień powszedni
 (Łk 21,12-19)

Jezus powiedział do swoich uczniów: Podniosą na was ręce i będą was prześladować. Wydadzą was do synagog i do więzień oraz z powodu mojego imienia wlec was będą do królów i namiestników. Będzie to dla was sposobność do składania świadectwa. Postanówcie sobie w sercu nie obmyślać naprzód swej obrony. Ja bowiem dam wam wymowę i mądrość, której żaden z waszych prześladowców nie będzie się mógł oprzeć ani się sprzeciwić. A wydawać was będą nawet rodzice i bracia, krewni i przyjaciele i niektórych z was o śmierć przypawią. I z powodu mojego imienia będziecie w nienawiści u wszystkich. Ale włos z głowy wam nie zginie. Przez swoją wytrwałość ocalicie wasze życie.

24 listopada 2016 - czwartek
Wspomnienie świętych męczenników
Andrzeja Dung-Lac, kapłana, i Towarzyszy
 (Łk 21,20-28)

Skoro ujrzycie Jerozolimę otoczoną przez wojska, wtedy wiedzcie, że jej spustoszenie jest bliskie. Wtedy ci, którzy będą w Judei, niech uciekają w góry; ci, którzy są w mieście, niech z niego uchodzą, a ci po wsiach, niech do niego nie wchodzą! Będzie to bowiem czas pomsty, aby się spełniło wszystko, co jest napisane. Biada brzemennym i karmiącym w owe dni! Będzie bowiem wielki ucisk na ziemi i gniew na ten naród: jedni polegną od miecza, a drugich zapędzą w niewolę między wszystkie narody. A Jerozolima będzie deptana przez pogan, aż czasy pogan przeminą. Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze strachu, w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte. Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, nadchodzącego w obłoku z wielką mocą i chwałą. A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie.

25 listopada 2016 - piątek
Dzień powszedni
 (Łk 21,29-33)

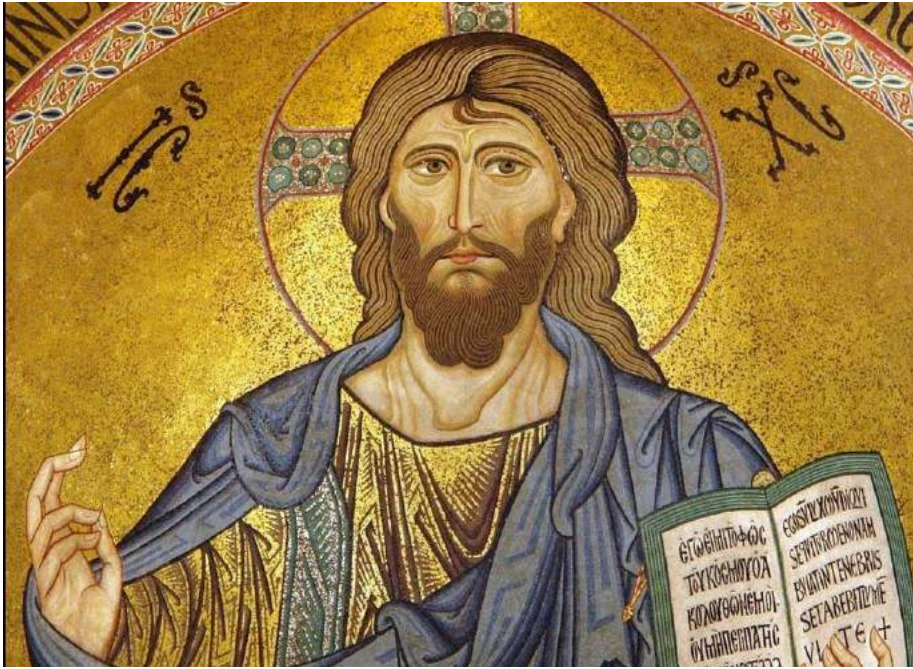
Jezus opowiedział swoim uczniom przypowieść: Patrzcie na drzewo figowe i na inne drzewa. Gdy widzicie, że wypuszczają pączki, sami poznajecie, że już blisko jest lato. Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, iż blisko jest królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się wszystko stanie. Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą.

26 listopada 2016 - sobota
Dzień powszedni
 (Łk 21,34-36)

Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociążałe wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, żeby ten dzień nie przypadł na was znienacka, jak potrzask. Przyjdzie on bowiem na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi. Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym.

UROCZYSTOŚĆ CHRYSSTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

UROCZYSTOŚĆ TA ZOSTAŁA OGŁOSZONA PRZEZ PAPIEŻA PIUSA XI ENCYKLIKĄ „QUAS PRIMAS” POD KONIEC 1925 ROKU, KTÓRY BYŁ ROKIEM JUBILEUSZOWYM, JAKO ŚWIĘTO CHRYSSTUSA KRÓLA. MIANO JE OBCHODZIĆ W OSTATNIĄ NIEDZIELĘ PAŹDZIERNIKA.

Ojciec Święty przypominał w encyklice, że Jezusa nazywamy królem w przenośni. Króluje w umysłach, gdyż sam jest Prawdą, którą winniśmy przyjąć. Króluje w naszej woli, bowiem kiedy Jemu się poddajemy, stajemy się zdolni do najszlachetniejszych czynów. Króluje w naszych sercach z powodu swojej miłości, jaką przyciąga nas ku sobie. Jednak Syn ma tę samą istotę jak i Ojciec, zatem Jezus panuje nie tylko metaforycznie, ale realnie, całkowicie. Posiada „najwyższe i nieograniczone panowanie nad całym stworzeniem”.

W kontekście tegorocznego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana, również związanego z zakończeniem Roku Jubileuszowego, może warto zacytować obszerniejsze fragmenty encykliki „Quas Primas”:

„Przeto, jeżeliby kiedy ludzie prywatnie i publicznie uznali nad sobą władzę królewską Chrystusa, wówczas spłynęłyby na całe społeczeństwo niesłychane dobrodziejstwa, jak należyta wolność, jak porządek i uspokojenie, jak zgoda i pokój. Jak bowiem królewska godność Pana naszego otacza powagą ziemską książąt i władców pewną ciężką religijną, tak też uzacnia obowiązki i posłuszeństwo obywateli. (...) Jeżeli panujący i prawowici przełożeni mieć

będą to przekonanie, że wykonują władzę nie tyle z prawa swego, jak z rozkazu i w zastępstwie Boskiego Króla, każdy to zauważy, jak święcie i mądrze będą używać swojej władzy i jak bardzo zważać będą, wydając prawa i polecając je spełniać, na dobro ogółu i na godność ludzką swoich podwładnych. Oczywiście, że wskutek tego zakwitnie pokój i wewnętrzny porządek się ustali, gdyż wszelka przyczyna zaburzenia będzie usunięta; albowiem chociaż obywatel patrzeć będzie na panującego i innych rządców państwa jako na ludzi do niego z natury podobnych lub może nawet z jakiejś przyczyny niegodnych i na naganę zasługujących, to mimo to nie odmówi im swego posłuszeństwa, gdyż w nich samych widzieć będzie obraz i powagę Chrystusa Boga i Człowieka. Co się zaś tyczy dobrodziejstw zgody i pokoju, jasną jest rzeczą, że im szersze się wytworzy królestwo i wszystkich ludzi obejmuje, tym bardziej ludzie stają się świadomi tej łączności, która ich jednoczy; a świadomość ta jak oddala i usuwa częste zatargi, tak też łagodzi i zmniejsza przykrości tych zatargów. (...)

Doroczny obchód tej uroczystości napomni także i państwa, że nie tylko osoby prywatne, ale i władcy i rządy mają obowiązek publicznie czcić Chrystusa

i Jego słuchać: przypomni im bowiem sąd ostateczny, w którym ten Chrystus, co Go nie tylko z państwa wyrzucono, lecz przez wzgardę zapomniano i zapoznano, bardzo surowo pomści te zniewagi, ponieważ godność Jego królewska tego się domaga, aby wszystkie stosunki w państwie układały się na podstawie przykazań Bożych i zasad chrześcijańskich tak w wydawaniu praw i w wymiarze sprawiedliwości, jak i w wychowaniu i wykształceniu młodzieży w zdrowej nauce i czystości obyczajów.”

We wprowadzonym po Soborze Watykańskim II kalendarzu liturgicznym święto zmieniło nazwę na obowiązującą dzisiaj. Zmieniło się nieco znaczenie święta, bo do wymiaru osobistego i politycznego, doszedł kosmologiczny wymiar panowania Chrystusa. Przesunięta została też, co można zauważyć, data obchodzenia święta – na koniec roku liturgicznego. Podkreśla się fakt wiecznego panowania Jezusa Chrystusa nad całym stworzeniem u kresu czasu, jak bowiem w nadprzyrodzonym Słowie wszystko miało swój początek, tak też w nim będzie miało swój koniec.

Przedstawienie Jezusa jako króla wszechświata, ikona Chrystusa Pantokratora ma swoje szczególne miejsce w kościołach obrządku wschodniego (prawosławnych jak i katolickich). Słowo „Pantokrator” to złączenie dwóch greckich słów „pantos”, czyli „cały, wszystek” (rdzeń „pan” można znaleźć we współczesnych słowach jak np. „panslawizm”) oraz „kratos”, to jest „siła”. Słowo to można zatem przetłumaczyć jako „wszechmocny, wszechmogący”. Tego typu wizerunki są jednymi z najwcześniejszych obrazów Jezusa używanych przez pierwszych chrześcijan. W Bizancjum od XI w. umieszczano ów wizerunek w centralnym miejscu świątyni, na sklepieniu, co miało kierować uwagę wiernych na fakt, że Bóg jest władcą całego świata.

Wizerunek Jezusa Pantokratora można znaleźć np. na sklepieniu Bazyliki Grobu Świętego w Jerozolimie. Bizantyjska mozaika z katedry w Cefalu była jednym z symboli Roku Wiary.

Janusz Matkowski

JUBILEUSZOWY AKT PRZYJĘCIA JEZUSA CHRYSZTUSA ZA KRÓLA I PANA

Nieśmiertelny Królu Wieków, Panie Jezu Chryste, nasz Boże i Zbawicielu! W Roku Jubileuszowym 1050-lecia Chrztu Polski, w roku Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia, oto my, Polacy, stajemy przed Tobą [wraz ze swymi władzami duchowymi i świeckimi], by uznać Twoje Panowanie, poddać się Twemu Prawu, zawierzyć i poświęcić Tobie naszą Ojczyznę i cały Naród. Wyznajemy wobec nieba i ziemi, że Twego królowania nam potrzeba. Wyznajemy, że Ty jeden masz do nas święte i nigdy nie wygasłe prawa. Dlatego z pokorą chyląc swe czoła przed Tobą, Królem Wszechświata, uznajemy Tve Panowanie nad Polską i całym naszym Narodem, żyjącym w Ojczyźnie i w świecie.

Pragnąc uwielbić majestat Twej potęgi i chwały, z wielką wiarą i miłością wołamy: **Króluj nam Chryste!**

- W naszych sercach – **Króluj nam Chryste!**
 - W naszych rodzinach – **Króluj nam Chryste!**
 - W naszych parafiach – **Króluj nam Chryste!**
 - W naszych szkołach i uczelniach – **Króluj nam Chryste!**
 - W środkach społecznej komunikacji – **Króluj nam Chryste!**
 - W naszych urzędach, miejscach pracy, służby i odpoczynku – **Króluj nam Chryste!**
 - W naszych miastach i wioskach – **Króluj nam Chryste!**
 - W całym Narodzie i Państwie Polskim – **Króluj nam Chryste!**
- Błogosławimy Cię i dziękujemy Ci Panie Jezu Chryste:
- Za niezgłębioną Miłość Twojego Najświętszego Serca – **Chryście nasz Królu, dziękujemy!**
 - Za łaskę chrztu świętego i przymierze z naszym Narodem zawarte przed wiekami – **Chryście nasz Królu, dziękujemy!**
 - Za macierzyńską i królewską obecność Maryi w naszych dziejach – **Chryście nasz Królu, dziękujemy!**
 - Za Twoje wielkie Miłosierdzie okazywane nam stale – **Chryście nasz Królu, dziękujemy!**
 - Za Twą wierność mimo naszych zdrad i słabości – **Chryście nasz Królu, dziękujemy!**

Świadomi naszych win i zniewag zadanych Twemu Sercu przepraszamy za wszelkie nasze grzechy, a zwłaszcza za odwracanie się od wiary świętej, za brak miłości względem Ciebie i bliźnich. Przepraszamy Cię za narodowe grzechy społeczne, za wszelkie wady, nałogi i zniewolenia. Wyrzekamy się złego ducha i wszystkich jego spraw.

Pokornie poddajemy się Twemu Panowaniu i Twemu Prawu. Zobowiązujemy się porządkować całe nasze życie osobiste, rodzinne i narodowe według Twego prawa:

- Przyrzekamy bronić Twej świętej czci, głosić Twą królewską chwałę – **Chryście nasz Królu, przyrzekamy!**
- Przyrzekamy pełnić Twoją wolę i strzec prawości naszych sumień – **Chryście nasz Królu, przyrzekamy!**
- Przyrzekamy troszczyć się o świętość naszych rodzin i chrześcijańskie wychowanie dzieci – **Chryście nasz Królu, przyrzekamy!**
- Przyrzekamy budować Twoje królestwo i bronić go w naszym narodzie – **Chryście nasz Królu, przyrzekamy!**

– Przyrzekamy czynnie angażować się w życie Kościoła i strzec jego praw – **Chryście nasz Królu, przyrzekamy!**

Jedyny Władco państw, narodów i całego stworzenia, Królu królów i Panie panujących! Zawieramy Ci Państwo Polskie i rządzących Polską. Spraw, aby wszystkie podmioty władzy sprawowały rządy sprawiedliwie i stanowiły prawa zgodne z Prawami Twoimi.

Chryście Królu, z ufnością zawieramy Twemu Miłosierdziu wszystko, co Polskę stanowi, a zwłaszcza tych członków Narodu, którzy nie podążają Twymi drogami. Obdarz ich swą łaską, oświeć mocą Ducha Świętego i wszystkich nas doprowadź do wiecznej jedności z Ojcem.

W imię miłości bratniej zawieramy Tobie wszystkie narody świata, a zwłaszcza te, które stały się sprawcami naszego polskiego krzyża. Spraw, by rozpoznały w Tobie swego prawowitego Pana i Króla i wykorzystały czas dany im przez Ojca na dobrowolne poddanie się Twojemu panowaniu.

Panie Jezu Chryste, Królu naszych serc, racz uczynić serca nasze na wzór Najświętszego Serca Twego.

Niech Twój Święty Duch zstąpi i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi. Niech wspiera nas w realizacji zobowiązań płynących z tego narodowego aktu, chroni od zła i dokonuje naszego uświęcenia.

W Niepokalanym Sercu Maryi składamy nasze postanowienia i zobowiązania. Matczynej opiece Królowej Polski i wstawiennictwu świętych Patronów naszej Ojczyzny wszyscy się powierzamy. Króluj nam Chryste! Króluj w naszej Ojczyźnie, króluj w każdym narodzie – na większą chwałę Przenajświętszej Trójcy i dla zbawienia ludzi. Spraw, aby naszą Ojczyznę i świat cały objęło Tve Królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju.

NAUCZANIE KOŚCIOŁA O ŻYCIU SPOŁECZNYM

NAUKA O PRACY - CZĘŚĆ V

MACIEJ BIAŁECKI, maciej@bialecki.net.pl

Wiele miejsca w swojej encyklice „Laborem exercens” Św. Jan Paweł II poświęca prawom - uprawnieniom - ludzi pracy. Rozpatruje przy tym uprawnienia pracowników wobec pracodawców bezpośrednich i pośrednich. Jak napisał Jan Paweł II, „pracodawcą bezpośrednim jest ta osoba lub też instytucja, z którą pracownik zawiera bezpośrednio umowę o pracę pod

„Wzgląd na obiektywne uprawnienia człowieka pracy winien stanowić właściwe i podstawowe kryterium kształtowania całej ekonomii zarówno w wymiarze każdego społeczeństwa i państwa, jak też w całokształcie światowej polityki ekonomicznej.”

określonymi warunkami.” Natomiast „przez pracodawcę pośredniego należy rozumieć wiele zróżnicowanych czynników, stojących poza pracodawcą bezpośrednim i wywierających określony wpływ na to, w jaki sposób kształtuje się umowa o pracę, a w konsekwencji mniej lub bardziej sprawiedliwe stosunki w dziedzinie pracy ludzkiej” (wszystkie cytaty z encykliki „Laborem exercens”). Są to osoby i instytucje, przede wszystkim władze publiczne odpowiedzialne za tworzenie prawa pracy i kształtowanie rynku pracy, a także instytucje międzynarodowe mające wpływ na procesy globalizacyjne i światowy ład gospodarczy.

Podmioty kształtujące krajowy i międzynarodowy ład gospodarczy muszą mieć na względzie, iż „urzeczywistnienie uprawnień człowieka pracy nie może być jednak [...] tylko pochodną systemów ekonomicznych, które na większą lub mniejszą skalę kierują się przede wszystkim kryterium maksymalnego zysku. Wręcz przeciwnie - to właśnie ów wzgląd na obiektywne uprawnienia człowieka pracy - każdego rodzaju pracownika: fizycznego, umysłowego, w przemyśle, w rolnictwie, itp. - winien stanowić właściwe i podstawowe kryterium kształtowania całej ekonomii zarówno w wymiarze każdego społeczeństwa i państwa, jak też w całokształcie światowej polityki ekonomicznej.”

To kryterium prowadzi do trzech wymogów stawianych pracodawcy pośredniemu. Pierwszy to wymóg zrównoważonego rozwoju gospodarki w skali kraju i świata. Jan Paweł II pisał: „Gdy patrzymy na rodzinę ludzką rozproszoną po całej ziemi, nie może nas nie uderzyć niepokojący fakt o ogromnych wymiarach: z jednej stro-

ny, znaczne zasoby natury pozostają niewykorzystane, z drugiej zaś, istnieją całe zastępy bezrobotnych czy też nie w pełni zatrudnionych i ogromne rzesze głodujących.”

Rozwój nigdy nie jest idealny, dlatego pracodawca pośredni ma także obowiązki wobec pozbawionych pracy. „Obowiązek świadczeń na korzyść bezrobotnych, czyli obowiązek wypłacania odpowiednich zasiłków niezbędnych dla utrzymania niezatrudnionych pracowników oraz ich rodzin, jest powin-

„Za sprawiedliwą płacę przyjmuje się taką, która wystarcza na założenie i godziwe utrzymanie rodziny oraz na zabezpieczenie jej przyszłości..”

nością wynikającą z najbardziej podstawowej zasady porządku moralnego w tej dziedzinie - to znaczy z zasady powszechnego używania dóbr - albo inaczej jeszcze i po prostu: z prawa do życia i utrzymania.”

Wreszcie, regulacja rynku pracy i prawa pracy prowadząca do sprawiedliwych stosunków pracy: „Pracodawca pośredni określa w sposób zasadniczy taki lub inny aspekt stosunku pracy i warunkuje w ten sposób postępowanie pracodawcy bezpośredniego, gdy ten ustala określony kontrakt i stosunki pracy.”

Kiedy można mówić o sprawiedliwych stosunkach pracy? „Sprawiedliwość ustroju społeczno-ekonomiczne-

go, a w każdym razie jego sprawiedliwe funkcjonowanie, zasługuje ostatecznie na osąd wedle tego, czy praca ludzka jest w tym ustroju prawidłowo wynagradzana.” Sprawiedliwe wynagrodzenie za pracę jest wypełnieniem zasady powszechnego używania dóbr - albowiem „zapłata czyli wynagrodzenie za pracę pozostaje konkretnym środkiem, dzięki któremu ogromna większość ludzi może korzystać z owych dóbr, które są przeznaczone dla powszechnego używania: są to zarówno dobra natury, jak też dobra będące owocem produkcji. Jedne i drugie stają się dostępne dla człowieka pracy na podstawie zapłaty.”

Jan Paweł II definiuje sprawiedliwe wynagrodzenie za pracę następująco: „Za sprawiedliwą płacę, gdy chodzi o dorosłego pracownika obciążonego odpowiedzialnością za rodzinę, przyjmuje się taką, która wystarcza na założenie i godziwe utrzymanie rodziny oraz na zabezpieczenie jej przyszłości. Takie wynagrodzenie może być realizowane czy to poprzez tak zwaną płacę rodzinną, to znaczy jedno wynagrodzenie dane głowie rodziny za pracę, wystarczające na zaspokojenie potrzeb

rodziny bez konieczności podejmowania pracy zarobkowej poza domem przez współmałżonka, czy to poprzez inne świadczenia społeczne, jak zasiłek rodzinny albo dodatek macierzyński dla kobiety, która oddaje się wyłącznie rodzinie; dodatek ten powinien odpowiadać realnym potrzebom, to znaczy uwzględniać liczbę osób pozostających na utrzymaniu w ciągu całego okresu, gdy nie są w stanie podjąć odpowiedzialności za własne życie.”

Obok sprawiedliwej zapłaty, do uprawnień pracownika „należy także i to, aby miejsce pracy i procesy produkcji nie szkodziły zdrowiu fizycznemu pracowników i nie naruszały ich zdrowia moralnego.”

CO NAM MÓWIĄ ŚWIĘCI?

ŚWIĘTA CECYLIA

PRZEZ WIEKI BYŁA NAJSŁYNNIEJSZĄ MĘCZENNICĄ KOŚCIOŁA. NIEWIELE O NIEJ WIEMY, NIE ZACHOWAŁY SIĘ PRZEKAZY HISTORYCZNE. NIE ZNAMY DOKŁADNEJ DATY JEJ URODZENIA ANI ŚMIERCI. TRUDNO ODRÓŻNIĆ PRAWDĘ HISTORYCZNA OD LEGENDY.

Większość informacji na temat świętej Cecylii pochodzi z opisu jej męczeńskiej śmierci datowanego na V w. („Akty męczeńskie”). Według niego Cecylia urodziła się na początku III w. i była Rzymianką z bogatego rodu. Olśniewała swoją urodą. Nic więc dziwnego, że rodzice obiecali jej rękę bogatemu poganinowi Walerianowi. Cecylia z miłości do Chrystusa złożyła ślub czystości, o którym powiedziała narzeczonemu. Według legendy Walerian zapragnął ujrzeć anioła, który miał strzec niewinności Cecylii. Dziewczyna odparła, że nie może go ujrzeć, bo jest poganinem. Mężczyzna poprosił zatem o chrzest, którego udzielił mu po odbytych naukach papież św. Urban I. Po powrocie do domu Walerian ujrział Cecylię pogrążoną w modlitwie i stojącego obok niej anioła z dwoma wieńcami z róż i lilii. Anioł nałożył je im na głowy i przypomniał o obowiązku zachowania czystości. Brat Waleriana Tyburcjusz również przyjął chrzest. Niebawem rozpoczęły się prześladowania chrześcijan. Obaj bracia zostali skazani na śmierć.

Do namiestnika Almachiusza dotarła informacja, że Cecylia jest chrześcijanką i cały majątek swój i narzeczonego rozdała potrzebującym. Namiestnik nakazał ją aresztować. Według legendy żołnierze ujęci jej urodą i młodością prosili ją, by wyrzekła się wiary w Chrystusa. Cecylia odpowiedziała im: „Nie lękajcie się spełnić nakazu, bowiem moją młodość doczesną zamienicie na wieczną młodość u mego oblubieńca, Chrystusa”. Jej słowa miały nawrócić 400 żołnierzy. Została skazana na męki – wisiała nad ogniem

St Cecilia by JACQUES BLANCHARD

w łaźni, gdzie dusiła się parą. Cecylia nie czuła gorąca, a jedynie powiew chłodnego wiatru. Wściekły namiestnik rozkazał ją ściąć. Kat trzykrotnie próbował to uczynić, ale Cecylia dalej żyła. Dziewczyna umierała trzy dni. Jej krew została zebrana jako relikwia przez chrześcijan.

W IV w. jej dom zmieniono w świątynię jej poświęconą. W 824 roku w katakumbach św. Kaliksta odkryto ciało św. Cecylii w nienaruszonym stanie, w pozycji leżącej, lekko pochylone ku ziemi. Na polecenie papieża św. Paschalisa I złożono je w bazylice jej poświęconej na Zatybrzu.

Pod koniec średniowiecza uznano tę świętą za patronkę muzyki kościelnej; według legendy grywała na organach wodnych. Historycy uważają, że jest to mało prawdopodobne, bo były one bardzo drogie i rzadkie (posiadał je np. cesarz Neron). Tej tezie sprzyjała pomyłka w interpretacji treści antyfony śpiewanej w jej dniu – „Cantantibus

organis in corde suo soli Domino decantaba” („Śpiewającymi harfami w sercu swym opiewała tylko Pana”). Również malarze chętnie przedstawiali ją grającą na organach, harfie i innych instrumentach muzycznych (m. in: Jan van Eyck, Rafael Santi, Michiel van Coxie, Carlo Saraceni, Domenico Zampieri, Carlo Dolci).

Święta Cecylia jest patronką chórzystów, lutników, muzyków, organistów, zespołów wokalny – muzycznych.

W ikonografii święta Cecylia przedstawiana jest jako orantka (osoba modląca się na stojąco, ze wzniesionymi rękoma) lub w tunice z palmą męczeńską w dłoni. Niekiedy gra na organach. Jej atrybutami są: anioł, instrumenty muzyczne (cytra, harfa, lutnia, organy), płonąca lampka, miecz, wieniec z białych i czerwonych róż symbolizujących jej niewinność i męczeństwo. Wspomnienie liturgiczne świętej Cecylii przypada na 22 listopada.

Joanna Matkowska

WYDARZENIE NUMERU

OTWARCIE ŚWIATYNI OPATRZNOŚCI BOŻEJ

„Jedynemu Bogu – Naród 1791-2016” – to napis, jaki widniał na biało-czerwonej fladze umieszczonej nad głównym wejściem do Świątyni Opatrzności Bożej.

11 listopada 2016 r. otwarcie dla wiernych Świątyni Opatrzności Bożej zainaugurowało tegoroczne obchody Narodowego Święta Niepodległości. Pierwszej Mszy św. sprawowanej we wnętrzu świątyni przewodniczył Prymas Polski, abp Wojciech Polak, a homilię wygłosił przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski abp Stanisław Gądecki.

W uroczystości, która rozpoczęła się o godz. 9.00 rano, wzięli udział przedstawiciele najwyższych władz państwowych, z prezydentem Andrzejem Dudą, marszałkami Sejmu i Senatu oraz premier Beatą Szydło na czele. Obecni byli także przedstawiciele władz samorządowych, wojewódzkich i miasta stołecznego, na czele z prezydent Warszawy Hanną Gronkiewicz-Waltz oraz darczyńcy. Eucharystię koncelebrowali: nowy nuncjusz apostolski w Polsce, abp Salvatore Penacchio, metropolita warszawski kard. Kazimierz Nycz oraz licznie obecni biskupi i kapłani.

Przed rozpoczęciem Mszy św. prezydent Andrzej Duda udał się do Panteonu Wielkich Polaków, gdzie wraz z Panią premier i kardynałem Nyczem złożył wieniec przy grobie ostatniego prezydenta RP na Uchodźstwie, Ryszarda Kaczorowskiego.

W słowach powitania kard. Kazimierz Nycz podkreślił, że dzisiejsza uroczystość jest przede wszystkim dziękczynieniem, a świątynia jest miejscem dziękczynienia i zawierzenia Bożej Opatrzności, oraz miejscem przymierza między Bogiem a człowiekiem. Konsekwencją tego przymierza jest budowanie przymierza między ludźmi, którego bardzo potrzebuje współczesny świat i Polska.

Abp Stanisław Gądecki swoje kazanie rozpoczął od refleksji na temat daru niepodległości. „Wspominamy dziś modlitwę i pracę organiczną tamtych pokoleń, wieme przekazywanie patriotycznych tradycji przez polskie matki, wreszcie ofiarę krwi ojców, bez której nie byłoby niepodległości” – mówił przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski. Podkreślił, że dzisiejsza modlitwa jest dziękczynieniem za tę wolność i niepodległość, która jest nie tylko darem, ale też zadaniem.

Hierarcha przypomniał historię budowy świątyni, począwszy od ślubowania złożonego przez Sejm Czteroletni w 1791 r., poprzez próby zrealizowania tych ślubów po odzyskaniu przez Polskę niepodległości i powojenne starania kard. Augusta Hlonda oraz kard. Stefana Wyszyńskiego, aż po prace budowlane, rozpoczęte 2 maja 2002 r. Podkreślił także dużą rolę darczyńców w budowaniu Narodowego Wotum Wdzięczności wraz ze znajdującym się w nim muzeum kard. Stefana Wyszyńskiego i św. Jana Pawła II.

Metropolita poznański nawiązał także do biblijnego rozumienia otwarcia świątyni. Odwołując się

do Psalmu 132 zwrócił uwagę, że przysięga wybudowania świątyni dla Boga, złożona przez króla Dawida, jest także przysięgą, powtarzaną przez polskich biskupów i przypominał, że odpowiedzią, jakiej Bóg udzielił Dawidowi była – wciąż aktualna – obietnica życia wiecznego.

Na zakończenie homilii arcybiskup Gądecki wyraził wdzięczność budowniczym świątyni. Wspominał kard. Józefa Glempa, „który podjął odważną i czasami niedocenianą decyzję wypełnienia wotum narodu, gdy przestrzegał naród przed składaniem obietnic bez pokrycia”. Podziękował także metropolie warszawskiemu, kard. Kazimierzowi Nyczowi, członkom parlamentu, Centrum Opatrzności Bożej, budowniczym, architektom, inżynierom, artystom i darczyńcom, „którzy swoimi ofiarami wzmacniali nadzieję na sfinalizowanie tego szlachetnego dzieła”.

Po homilii metropolita warszawski, kard. Kazimierz Nycz odmówił Akt dziękczynienia i zawierzenia Opatrzności Bożej.

Na zakończenie Mszy św. głos zabrał także Prymas Polski, abp Wojciech Polak, który przypomniał

słowa kard. Józefa Glempa, inicjatora i orędownika budowy Świątyni Opatrzności Bożej, który tłumaczył, że świątynia to wotum polskiego narodu, pomnik Konstytucji 3 Maja, a bez niej Polacy nie przetrwaliby rozbiorów. (...) A przywołanie Opatrzności Bożej w znaku świątyni ma być „przypomnieniem prawdziwej wolności, której trzeba się nam uczyć”.

Na zakończenie pierwszej Mszy św. odprawionej w Świątyni Opatrzności Bożej została odśpiewana pieśń „Boże, coś Polskę”.

O godz. 17.00 w świątyni odbyła się prapremiera oratorium Michała Lorenca „Przymierze”, które zostało skomponowane z okazji otwarcia Świątyni Opatrzności Bożej oraz jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski.

Otwarcie Świątyni Opatrzności Bożej dla wiernych miało miejsce dokładnie 225 lat po złożeniu przez Sejm Czteroletni obietnicy jej budowy.

ks. Mariusz Bagiński
fort. Artur Stelmasiak

ZŁOTY MEDAL DLA DZIEWCZYNEK Z BEMOWA NA ŚWIATOWEJ OLIMPIADZIE!

CZY PAMIĘTACIE ARTYKUŁ W TYGODNIKU „SKAŁA” NR 16(307) Z 24 KWIETNIA 2016 R? BYŁ TAM ARTYKUŁ „OCZYMA WYOBRAŹNI” A W NIM O MARZENIACH O DALEKIEJ PODRÓŻY I O TALENTACH W NAWIĄZANIU DO BIBLIJNEJ PRZYPOWIEŚCI (MT, 25, 14-30). NASZE DZIEWCZYNI NIE ROZTRWONIŁY SWOICH TALENTÓW A POMNOŻYŁY JE. SPEŁNIŁY SWÓJ „AMERICAN DREAMS” I GODNIE, Z BIAŁO-CZERWONĄ FLAGĄ, REPREZENTOWAŁY POLSKĘ NA ŚWIATOWEJ OLIMPIADZIE, W KTÓREJ UCZESTNICZYŁO 17.000 ZAWODNIKÓW Z CAŁEGO ŚWIATA.

W dniach 25.05-28.05.2016 r. odbyła się w Knoxville, w Stanach Zjednoczonych Międzynarodowa Olimpiada Kreatywności, Global Finals 2016.

Polskę reprezentowało 15 drużyn w różnych kategoriach wiekowych oraz wyzwań, m.in. drużyna PIZZA ze Szkoły Podstawowej nr 82 im. Jana Pawła II w Warszawie. Dziewczynki mogły reprezentować nasz kraj, ponieważ zajęły I miejsce w Ogólnopolskiej Olimpiadzie Kreatywności „Oczyma wyobraźni” we Wrocławiu.

Pomysłowy Inteligentny Zabawny Zespół Artystek (PIZZA) okazał się najlepszy spośród 75 drużyn w kategorii „Wyzwanie na już”. Tym samym zespół stanął na podium, otrzymując medal za rozwiązanie problemu w sytuacji stresowej, przy niedoborze materiału i pod presją czasu (kilka minut), gdzie najbardziej liczyła się współpraca zespołu. PIZZA uzyskała niemal maksymalną liczbę punktów z możliwych do zdobycia (95,25/100).

Dziewczynki mistrzowsko poradziły sobie z zadaniem dzięki pracy pod czujnym okiem trenerek, pani: Joanny Chochlewicz i pani Eweliny Baran.

Dziękujemy wszystkim za modlitwę i wsparcie.

Msm

Z HISTORII PARAFII

Piątek 23 czerwca 2008 – kolejne włamanie na plebanii

W godzinach porannych nasz ks. proboszcz udał się do Stoenu, aby uiścić należność za energię elektryczną. W tym czasie (w biały dzień!) ktoś się włamał na teren plebanii od strony kancelarii parafialnej i sforsował siekierą drzwi do pomieszczeń zajmowanych przez księdza proboszcza. Cały pokój był splądrowany. Wszystko było porzucane. Na środku złodziej (czy też złodziejce) postawił walizkę. Pewnie w nadziei na łupy. Wezwana na miejsce policja zastała pozostawiony trzonek od siekiery. Pobrała odciski palców. Czy uda się złapać przestępcę, zobaczymy.

Nie jest to pierwszy przypadek włamania do budynku plebanii. Jeszcze przed zasiedleniem budynku nieznani sprawcy włamywali się do naszej kaplicy. Zniknął wtedy m. in. rzutnik i odkurzacz przemysłowy. Innym razem złodziej ośmielił się wejść do budynku podczas uroczystości odpustowych.

We wrześniu 2008 ks. Krzysztof Dowalewski został mianowany wikariuszem parafii św. Mikołaja w Warce. Do naszej parafii został skierowany **ks. Mariusz Bagiński**.

Tak przedstawił się w naszej „Skale” (2008 nr 25): „Urodziłem się w roku 1980 w Warszawie. Całe moje dzieciństwo i młode lata związane są z typowymi „blokowiskami” warszawskiego Żoliborza. Po skończeniu szkoły podstawowej rozpocząłem naukę w Liceum Ekonomicznym nr 1 w Warszawie. Ten czas to także aktywne zaangażowanie w życie swojej parafii rodzinnej, w której byłem ministrantem i lektorem. To tam rodziło się powołanie do kapłaństwa i kształtowała się ostateczna decyzja wstąpienia do seminarium duchownego.

Będąc w klasie maturalnej pracowałem w jednej z parafii jako organista, gdyż moją pasją jest gra na organach, na których nauczyłem się grać sam. Nie kończyłem żadnej szkoły muzycznej.

Po zdaniu matury wstąpiłem do seminarium, gdzie zdobywałem formację duchową, intelektualną, duszpasterską i doskonaliłem swoje zdolności muzyczne. Świecenia kapłańskie otrzymałem z rąk księdza kardynała Józefa Glempa, Prymasa Polski w dniu 28 maja 2005 roku. Od tego czasu aż do 26 sierpnia pracowałem jako wikariusz w parafii Matki Bożej Częstochowskiej w Piastowie, gdzie w praktyce mo-

głem wykorzystać zdobyte umiejętności duszpasterskie i katechetyczne ucząc w szkole.

Teraz rozpoczynam pracę duszpasterską wśród nowych wiernych, czyli Was Kochani, dlatego proszę o modlitwę za mnie, abym z Bożą pomocą jak najlepiej Wam służył, jako Wasz duszpasterz. Ja zapewniam, że będę pamiętał o Was w swoich modlitwach”.

Mirosława Pałaszewska

MAŁE CO NIECO

Gęsia wątróbka z dynią i pomarańczami

LISTOPAD NIEODMIENNIE KOJARZY MI SIĘ Z DYNIĄ I Z GĘSINĄ. CIESZĘ SIĘ, ŻE W POLSCE CORAZ BARDZIEJ PROMUJE SIĘ JEDZENIE TEGO NIEZWYKLE SMACZNEGO GATUNKU DROBIU I ŻE POWOLI WRACA TRADYCJA NA JEDZENIE GO W TYM WŁAŚNIE MIESIĄCU, KIEDY W POLSCE KOŃCZYŁ SIĘ TUCZ GĘSI. POSTANOWIŁAM POŁĄCZYĆ TE DWA SMAKI PÓŹNEJ JESIENI I DZIŚ PROPONUJĘ GĘSIĄ WĄTRÓBKĘ Z DODATKIEM DYNI, POMARAŃCZY, IMBIRU I AROMATYCZNEGO ROZMARYNU.

Składniki:

0,5 kg gęskiej wątróbki, 20 dag dyni, 1 pomarańcza, niewielki kawałek imbiru, 1 łyżka gęsiego smalca, 0,5 szklanki mąki pełnoziarnistej, 1 łyżeczka igieł rozmarynu, sól

Wątróbkę umyć i dokładnie oczyścić z błon i tłuszczu. Osuszyć ręcznikiem papierowym. Imbir obrać i drobno posiekać, następnie podsmażyć na smalcu. Mąkę wymieszać z solą (do smaku) i rozmarynem i obtoczyć w niej wątróbkę. Przełożyć na patelnię i obsmażyć z obu stron. Dynię obrać, pokroić w kostkę i dołożyć do wątróbki. Smażyć wszystko razem ok. 10

min., następnie dodać obraną i pokrojoną w niewielkie kawałki pomarańczę i jeszcze chwilę smażyć wszystko razem.

Podawać z pieczywem lub kaszą jaglaną.

I.Z

Więcej przepisów znajdą Państwo na moim blogu kulinarnym: www.pocztowkizkuchni.blogspot.com

DO ZOBACZENIA, DO USŁYSZENIA

20 listopada, godz. 11.00 i 13.00, Sala Koncertowa Art.Bem, bilety 12 zł

„Wesołe Laboratorium profesora Alpercika” - zabawa z nauką dla dzieci od lat 3 do 103

23 listopada, godz. 19.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

„Życie w płycie. Bemowo lat 70./80. cz. II” - wykład historyczny:

27 listopada, godz. 18.00, Klub WAT, wstęp: bezpłatne wejściówki

Koncert Ryszarda Rynkowskiego

INTENCJE MSZALNE

21 listopada – poniedziałek:

7.00: śp. Regina, Stanisław Marzec, Anna Piwowarska;
7.30: o zdrowie dla Krystyny;
7.30: śp. Stefania i Władysław Korzeniewscy;
18.00: śp. Stanisław Hołdak i zm. z rodziny;

22 listopada – wtorek:

7.00: śp. Regina, Stanisław Marzec, Anna Piwowarska;
7.30: o zdrowie dla Krystyny;
18.00: śp. Henryk – 14 r.śm., Teodora, Jadwiga, Wacław, Janusz, Maria;

23 listopada – środa:

7.00: śp. Regina, Stanisław Marzec, Anna Piwowarska;
7.30:;
18.00: Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy;

24 listopada – czwartek:

7.00: śp. Regina i Stanisław Marzec, Anna Piwowarska;
7.30: śp. Ryszard Siembida – 25 r.śm.;
7.30: o zdrowie dla Krystyny;
7.30: śp. Marianna – 7 r.śm., Roman, Krystian, Andrzej i Eugeniusz;
18.00: śp. c.r. Sołowiej i Chojnackich;

25 listopada – piątek:

7.00: śp. Regina, Stanisław Marzec, Anna Piwowarska;
7.30: o zdrowie dla Krystyny;
7.30: śp. Marianna Witkowska – 15 miesiąc po śmierci;
18.00: śp. Barbara Bargieł, Michał Myron, Mieczysław Szybun w 15 r. ich śmierci;

26 listopada – sobota:

7.00: śp. Regina, Stanisław Marzec, Anna Piwowarska;
7.00: śp. Grażyna Kobińska;
7.30: o zdrowie dla Krystyny;
7.30: o błog. Boże i potrzebne łaski dla ks. Konrada w dniu imienin;
18.00: śp. Henryk Drąg – 1 r.śm.;

27 listopada – niedziela:

7.00: śp. Regina, Stanisław Marzec, Anna Piwowarska;
8.30: śp. Wojciech i zm. z rodziny;
10.00: śp. Zbigniew Jan Strojewski – 3 r.śm.;
11.30: śp. Stefan Pleskot;
13.00: w int. Parafian;
16.00: dziękczynna w 30 r. ślubu Marii i Waldemara Jarockich z prośbą o Boże błog. i łaski dla Jubilatów i ich dzieci;
18.00: śp. Edmund Lewicki – 1 greg.;
20.00: śp. Jan Skatulski – 33 r.śm.;

GRUPY PARAFIALNE

Krąg biblijny dla dorosłych

pn. po Mszy św. o 18.00 - ks. Mariusz Bagiński

Koło Żywego Różańca

I niedz. miesiąca, godz. 16.00 - ks. proboszcz

Kręgi Domowego Kościoła

- spotkania formacyjne dla rodzin

ks. Konrad i ks. Mariusz

Grupa modlitewna o. Pio

II wt. miesiąca godz. 19.00

Parafialny zespół Caritas

spotkania: I pn. miesiąca po Mszy św. o 18.00

dyżury Caritas:

wt. 17.00-19.00

czw. 10.00-12.00

Prezes – Barbara Tywonek

Opiekun – ks. Konrad

Nr konta: 54 1240 2034 1111 0010 1985 5843

Grupa studencka

wt. godz. 20.00 – ks. Konrad

Studencki zespół muzyczny

niedz, godz. 18.00 - ks. Konrad Zawłocki

Ministranci i lektorzy

wt. godz. 19.00 - ks. Mariusz Bagiński

Skauci Europy

dziewczynki 8 – 12 lat: Aneta Kostro – tel. 502 214

006, kostro.aneta@gmail.com;

dziewczynki 12 – 16 lat: Zofia Tranda – 695 091

304, zosia.tranda@gmail.com;

chłopcy 8-12 lat, Arkadiusz Włodarczyk:

arek_wlodarczyk@op.pl

Scholka dziecięca

śr. godz. 17.45, p. Joanna Kiełczewska-Włodarczyk

„Przyjaciele Oblubieńca”

środa godz. 19.00 - ks. Konrad

Spotkania dla ojców

I poniedziałek miesiąca godz. 19.30 - ks. Konrad

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII

NIEDZIELE

7.00, 8.30, 10.00

11.30 (z udziałem dzieci)

13.00, 16.00, 18.00

20.00 (studenci)

DNI POWSZEDNIE

7.00, 7.30, 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Piątek po Mszy św. wieczornej do godz. 21.00

Niedziela – po Mszy św. o 20.00

KANCELARIA

poniedziałek – piątek: 16.00-17.30,

tel. 664-10-99; fax 665-26-26

dyżury:

poniedziałek - ks. proboszcz

wtorek, czwartek - ks. Mariusz

środa, piątek -ks. Konrad

ks. JAN POPIEL – proboszcz, tel. 665-19-71,

xjan@poczta.fm

ks. Mariusz Bagiński – wikariusz, tel. 666-52-63

ks. Konrad Zawłocki – wikariusz, tel. 666-52-64

ks. Grzegorz Mencil – rezydent, tel. 666-52-65

KONTO BUDOWY KOŚCIOŁA

31 1240 2034 1111 0000 0308 3439

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiejsza uroczystość, ustanowiona przed ponad 90 laty encykliką papieża Piusa XI *Quas primas*, stanowi zwieńczenie roku liturgicznego, podczas którego przeżywamy całe misterium zbawcze. Uwielbiamy Pana Boga i dziękujemy Mu za dzieło stworzenia i odkupienia. Uwielbiamy i składamy dzięki za Jego wcielenie, śmierć i zmartwychwstanie. Przez chrzest święty uczestniczymy w tym misterium i poddajemy się królewskiej władzy Jezusa Chrystusa, który pragnie nas wszystkich zjednoczyć w swoim królestwie prawdy, pokoju i zbawienia.

2. **Dzisiaj kończy się w Kościele Jubileuszowy Rok Święty Miłosierdzia.** Był to szczególny czas łaski. Ufamy, że wielu z nas w tym roku wróciło w miłosierne ramiona Ojca, odnowiło swoją wiarę, uporządkowało swoje rodzinne, małżeńskie sprawy. Jest za co dziękować. Duchowo łączymy się z Ojcem Świętym oraz osobiście i wspólnotowo dziękujemy za wszelkie łaski, jakich Pan Bóg udzielił Kościołowi i każdemu z nas. Dziś w każdym kościele Archidiecezji Warszawskiej po głównej Mszy św. przed wystawionym Najświętszym Sakramentem dokonamy Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

3. Jutro przypada wspomnienie Ofiarowania NMP. Choć odwołuje się ono do VI w. i do pamiątki poświęcenia kościoła ku czci Matki Bożej zbudowanego obok świątyni jerozolimskiej, to ma nam ukazywać wielkość i znaczenie życia ofiarowanego całkowicie Bogu. Dlatego w tym dniu modlimy się szczególnie za siostry w zakonach klauzurowych i do tej modlitwy zachęcamy wszystkich parafian. Msze Święte zostaną odprawione według stałego porządku.

4. We wtorek natomiast przypada wspomnienie Św. Cecylii, patronki muzyki kościelnej. W tym dniu po różańcu spotkanie Grupy św. o. Pio.

5. W środę 23 listopada wieczorna Msza św. ku czci św. O. Pio. Po Mszy adoracja relikwii.

6. W czwartek po Mszy św. wieczornej i różańcu spotkanie Stowarzyszenia katolickiego Legion Maryi.

7. Codziennie w dni powszednie po wieczornej Mszy św, zapraszamy do udziału we wspólnej modlitwie różańcowej za naszych bliskich i drogich nam zmarłych. Można jeszcze zgłaszać imiona naszych zmarłych na wypominki parafialne.

8. Kolejny rok liturgiczny dobiega końca. Za tydzień, pierwszą niedzielą Adwentu rozpoczniemy następny. Hasłem tego roku będą słowa z nakazu misyjnego Chrystusa: „Idźcie i głoscie”. Będziemy więc wezwani do świadczenia o Panu Jezusie i przemieniania tego świata na bardziej Boży.

9. W niedzielę 27 listopada o godz. 16⁰⁰ Msza św. dla dzieci komunijnych i ich rodziców.

10. Za tydzień ofiary składane na tacę będą przeznaczone na budowę nowego kościoła.

11. W najbliższym tygodniu mamy jeszcze wolne intencje mszalne. Przyjmujemy też intencje mszalne na przyszły rok.

12. W kruchcie kościoła wyłożona jest prasa katolicka, przed kościołem ministranci rozprawdają kolejny nr parafialnego tygodnika Skąła. Zachęcamy do lektury.

Nasz parafianin **Artur Stelmasiak** objął po Mileniu Kindziuk misję kierowania „Niedziela” w Warszawie. Serdecznie gratulujemy i życzymy, by pod Jego kierownictwem edycja warszawskiej „Niedzieli” była jeszcze ciekawsza.

CHRZTY:

Do wspólnoty Kościoła zostały włączone dzieci w sakramencie chrztu świętego:

Natalia Karpińska
i Jakub Woźniak;

ZAPOWIEDZI:

Wojciech Pietrzak – kawaler z par. tutejszej i **Teresa Telecka** – panna z par. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Lublinie;

